

1.

Bayan Berti Bartolotti sallanan sandalyesine oturmuş kahvaltı ediyordu. Dört fincan kahve içmiş, tereyağı ve bal sürülmüş üç küçük top ekmek, bardağa kırılmış, iki az pişmiş, rafadan yumurta, salamlı ve peynirli bir dilim siyah ekmek ve kaz ciğeri ezmesi sürülmüş bir dilim beyaz ekmek yemişti. Bayan Bartolotti yiyip içerken sürekli sallandığından –zaten sallanan sandalyeler sallanmak içindir– açık mavi sabahlığının önü kahverengi kahve ve sarı yumurta lekeleri içinde kalmış, yakasından içeri de ekmek kırıntıları kaçmıştı. Bayan Bartolotti ayağa kalkıp, bütün kırıntılar sabahlığının altından aşağıya dökülünceye kadar oturma odasının ortasında tek ayağının üstünde zıpladı. Ardından, baldan yapış yapış olmuş parmaklarını yaladı. Sonra da kendisiyle konuşmaya başladı: “Yavrucuğum, şimdi yıkanacak, üstüne doğru dürüst bir şeyler giyecek ve çalışmaya başlayacaksın. Haydi bakalım!”

Bayan Bartolotti kendisiyle konuşurken hep “yavrucuğum” diye hitap ederdi.

Bayan Bartolotti'ye çocukluğunda annesi hep,

“Artık ödevlerini yap, yavrucuğum!”, “Artık şu bulaşıkları kurula, yavrucuğum!”, “Artık kapa çeneni, yavrucuğum!” deyip durmuştu.

Çok sonraları, Bayan Bartolotti çocukluğunu geride bıraktıktan sonra, bu kez de kocası Bay Bartolotti ona hep, “Artık öğle yemeğini hazırla, yavrucuğum!”, “Artık şu pantolonumun düğmesini dikiver, yavrucuğum!”, “Şu yerleri siliver, yavrucuğum!” demişti.

Bayan Bartolotti kendisine söylenenleri, verilen görevleri, ancak biri ona “yavrucuğum” dediğinde yerine getirmeye alışmıştı. Annesi çoktan ölmüş, Bay Bartolotti de çoktan evi terk etmişti –nedeni kimseyi ilgilendirmez, bu özel bir sorun. Her neyse, Bayan Bartolotti’nin ona “yavrucuğum” diyecek kendinden başka kimsesi yoktu.

Bayan Bartolotti banyoya gitti. Canı küveti doldurup, sıcacık, güzel bir banyo yapmak istemişti. Ancak ne var ki, küvette kırmızı japonbalıkları yüzüyordu. Bu yedi küçük ve dört büyük japonbalığını Bayan Bartolotti bir gün önce su değişikliğine gereksinimleri olduğunu fark edip, akvaryumdan almış ve küvete koymuştu. Bayan Bartolotti, herkes tatil yapıp seyahatlere çıkıyor, bir tek bu zavallı japonbalığı hayvanları bütün yıl yuvarlak cam kâsenin içinde dönüp duruyorlar, diye düşünmüştü.

Bayan Bartolotti şöyle sıcacık, güzel bir duşla yetinmeye karar verdi. (Banyosunda bir de duş kabini vardı.) Ancak ne yazık ki, duş kabininin katlanan kapısı sıkışmıştı. Aslında kapı sıkışmamıştı da, Bayan Bartolotti blucin pantolonlarını ve svetşörtlerini kurutmak için bir çamaşır ipini pencereden duş kabininin kenarına dört kez doladığı için açılmıyordu. Lavaboda ise yıkanmayı bekleyen blucinleri ve kazakları duruyordu. “Eh, bu durumda kimyasal yolla temizlenirsin, yavrucuğum,” dedi Berti Bartolotti aynadaki görüntüsüne. Sonra da, banyo dolabından bir parça pamukla büyük bir şişe çıkardı. Büyük şişeden pamuk parçasına gülsuyu döktü, bastıra bastıra yüzünü sildi. Pamuk rengârenk olmuştu: Fondötenden dolayı pembe, rujdan dolayı kırmızı, rimelden dolayı siyah, kaş kaleminden dolayı kahverengi, fardan dolayı yeşil ve göz kaleminden dolayı da lacivert.

Pamuğa bakıp, “Harika görünüyor!” diyen Bayan Bartolotti onu tam lavabonun altındaki çöp kutusunun yanına attı. Sonra da banyo dolabından tüpler, küçük şişeler ve kalemler çıkararak, yüzünü yine pembe, kırmızı, siyah, kahverengi, yeşil ve laciverte boyadı. O arada rimel tüpünün neredeyse boşalmış olduğunu fark etti. Bu nedenle beyaz fayansların üstüne rujla,

RİMEL AL!!!

diye yazdı. Sonra banyo süngerini alıp, daha önce yine rujla fayanslara yazılmış TUVALET KÂĞIDI AL yazısını sildi; çünkü onu bir gün önce almıştı.

Bayan Bartolotti banyodan çıkmadan önce, lava-bonun üstündeki aynaya göz atıp, genç mi yaşlı mı görüldüğüne baktı; çünkü, gününe göre genç ya da yaşlı görüldüğü oluyordu. Bugün suratından memnundu. “Olabilirdi genç, olabilirdi güzel,” diye mırıldandı kendi kendine böbürlenerek. Gözlerinin ve ağzının kenarlarındaki tüm kırışıklıklar fondötenle örtülmüştü.

Bayan Bartolotti kaç yaşında olduğunu kimseye söylemediği için, kimse bunu bilmezdi. Dolayısıyla, herkes için değişik bir yaştıydı.

Çok yaşlı olan komşusu Bayan Meier, Bayan Bartolotti’den, “Genç Bayan Bartolotti” diye söz ederdi.

Çok yaşlı Bayan Meier’in torunu küçük Michi, “Yaşlı Bayan Bartolotti” diyordu.

Eczanede pudra, fitil, merhem satan ve sürekli reçete okumaktan alnında iki derin kırışık oluşan Bay Egon ise onun için, “Bayan Bartolotti en güzel yıllarını yaşıyor!” derdi.

Bay Egon da en güzel yıllarını yaşıyordu. Elli beş yaşındaydı. Haftada iki kez Bayan Bartolotti’yle arkadaşlık ediyordu. Haftada bir kez o, Bayan Bartolotti’yi ziyaret eder; bir kez de Bayan Bartolotti onu ziyaret ederdi. Birlikte önce sinemaya ya da tiyatroya, sonra

yemeğe, sonra şarap içmeye giderler, sonra da bir kahvede otururlardı. Haftada iki kez Bay Egon, Bayan Bartolotti’ye “Berti’ciğim”, Bayan Bartolotti de Bay Egon’a “Egi’ciğim” derdi. Ancak sokakta karşılaştıklarında –öteki günlerde yani– ya da Bayan Bartolotti eczaneden öksürük şurubu aldığında, Bay Egon’a “Eczacı Bey”, o da Bayan Bartolotti’ye “Hanımefendi” derdi. Öteki günlerde bundan başka bir şey konuştukları olmazdı.

Arkadaşlık günleri hep cumartesi ve salıydı.

Bayan Bartolotti aynada kendisini yeterince süzdükten sonra oturma odasına geri döndü. Yine sallanan sandalyesine oturup bir puro yakarak, acaba şimdi çalışmaya mı başlasam, alışverişe mi gitsem, yoksa en iyisi yine gidip yatsam mı, diye düşünmeye başladı. Tam gidip yatmaya karar vermişti ki, kapı çaldı. Israrla ve uzun uzun. Bayan Bartolotti korkuyla yerinde büzüldü. Bir tek postacılar, telgraf dağıtıcıları ya da itfaiyeciler çalardı böyle.

Bayan Bartolotti purosunu çiçek desenli fincan altlığına bırakıp, kapıya gitti. Kapıyı böyle ısrarla uzun uzun çalanın, para getiren postacı olmasını diliyordu içinden.

Bayan Bartolotti hep para getiren postacıyı bekler, o da gerçekten zaman zaman gelir ve para getirirdi. Bazen bin, bazen iki bin, hatta beş bin şilin bile getirdiği olurdu. Bu, Bayan Bartolotti’nin sattığı halıların

büyüklüğüne bağlıydı. Faturanın üstünde şöyle yazdı:

BARTOLOTTI VE ORTAKLARI
EL DOKUMALARI ŞİRKETİ

Bartolotti ve Ortakları, Bayan Bartolotti'den başkası değildi. "Ortakları" lafını kartvizitinin daha saygın ve ciddi bir izlenim bırakması için uydurmuştu Bayan Bartolotti.

Berti Bartolotti kentin en güzel, en renkli halılarını dokerdu. Onun halılarını satan halıcılar ve mobilyacılar müşterilerine hep şöyle derlerdi: "Bayan Bartolotti bir sanatçıdır. Gerçek bir sanatçı! Onun halıları küçük birer sanat eseridir. Onun için bu kadar pahalılar."

(Aslında, halıcılar ve mobilyacılar müşterilerinden, Bayan Bartolotti'ye ödedikleri paranın üç katını istiyorlardı; halılar bu yüzden o kadar pahalıydı.)

Kapının önündeki ısrarla, uzun uzun çalan, para getiren postacı değildi. Paket postacısıydı; soluk soluğa kalmış, alnında biriken teri siliyordu. "Lanet olası, amma da ağırmış!" diyerek, beyaz kâğıda sarılı büyük paketi gösterdi. "En az yirmi kilo!" Postacı paketi koridordan mutfağa taşıdıktan sonra, Bayan Bartolotti makbuzu imzalayıp, beş şilin bahşiş verdi.

Postacı, "Hoşça kalın!" dedi. Bayan Bartolotti de,

"Güle güle!" diyerek, adamı kapıya kadar geçirdi. Sonra da, oturma odasından purosunu alıp, büyük beyaz paketin önündeki mutfak taburesine oturdu. Sarıya boyalı saçlarını elleriyle taradı, gök mavisini ojelili tırnaklarını spreyden sertleşmiş saç tellerinin arasında gezdirirken düşünmeye başladı.

Kesinlikle yün olamaz, diye düşündü. Yün bu kadar ağır değildir. Bu büyüklükte bir yün paketinde en fazla beş altı kilo yün olur.

Bayan Bartolotti yerinden kalkıp, paketin çevresinde dolaştı. Üstünde gönderenin adını aradı. Ama bulamadı.

Paketi güçlükle kaldırıp, altına baktı. Ancak orada da bir gönderen adı yoktu.

"Yavrucuğum," dedi Bayan Bartolotti kendi kendisini azarlayarak, "yavrucuğum, vicdanını bir yokla bakalım!"

Çünkü, işin aslı şuydu; Bayan Bartolotti'nin bir saplantısı vardı. En sevdiği şey kuponlar, eşantyonlar, ısmarlama ve indirimli ürünlerdi. Bir gazete, kitap ya da dergiye iliştilirilmiş böyle bir sipariş kartı veya kesilecek bir kupon bulduğunda, bunu koparır ya da keser, doldurup gönderirdi. Bu uğraş onu öylesine sarardı ki, neleri ısmarladığını ya da bu nesnelere gereksinimi olup olmadığını hiç düşünmezdi bile. Bayan Berti Bartolotti'nin bu sipariş tutkusu yüzünden evine en olma-